

Arrest

nr. 56 410 van 22 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 30 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. GARDIN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde zich een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. U was officieel gedomicilieerd in Sernovodsk (Tsjetsjenië), maar verbleef regelmatig elders bij familie of vrienden. U bent ongehuwd. U werkte als boekhouder en de laatste maanden van uw verblijf in Tsjetsjenië deed u ook goederentransport met uw eigen vrachtwagen.

Eind mei 2010 werd u aangesproken door M. (...), een medestrijder van uw ondertussen overleden buurman K. B. (...). Hij zei dat zijn auto niet meer werkte en vroeg u voedingswaren voor hem

te vervoeren. Hij betaalde u 5.000 roebel voor een transport van Sleptsovsk (Ingoesjetë) naar Yandi (Tsjetsjenië).

Ongeveer een maand later werd u aangesproken door een vriend van M. (...), die u ook wilde inhuren voor een transport van goederen. Op 26 juni 2010 ontmoette u hem op de markt in Sleptsovsk (Ingoesjetë). Hij kocht etenswaren en laadde deze in uw vrachtwagen. Hij reed met u mee naar Yandi, waar jullie de goederen losten. Daarbij werden jullie aangehouden door vermoedelijk Tsjetsjeense politieagenten. Ze namen jullie mee naar de ROVD van Atchoi-Martan. U vernam daar dat die man al lang gezocht werd omdat hij een strijder was. Ze beschuldigden u ervan eveneens strijder te zijn en tot dezelfde groepering te behoren. U ontkende alles. U werd geslagen en gemarteld met elektriciteit. Men wilde dat u een document ondertekende, maar dit weigerde u. De tweede dag van uw vasthouding werd u met rust gelaten. Op maandag 28 juni 2010 werd u vrijgelaten na tussenkomst van en betaling door de broer van uw buurman S. (...). Deze S. (...) werkt bij de FSB en kwam u met enkele van zijn vrienden ophalen. Hij verklaarde aan de politie dat zij u nodig hadden voor hun eigen onderzoek. U moest nog een document tekenen, waarin u verklaarde geen klachten te hebben en mocht dan vertrekken. S. (...) bracht u naar huis en vertelde u onderweg dat er bij een incident veel mensen vermoord waren, door toedoen van de politie. De politie wilde u, volgens S. (...), tot verklaringen dwingen om zich in te dekken. Mogelijks wilden ze deze moorden zelfs in uw schoenen schuiven. Hij zei dat u beter kon vluchten, omdat ze u nooit met rust zouden laten.

Bij uw thuiskomst zocht u uw spullen bijeen. Uw buurman S. (...) bracht u naar uw zus in Nesterovskaja (Ingoesjetë). Op 29 juni 2010 bracht een vriend van de echtgenoot van uw zus u naar Mukatcheva in Oekraïne, waar u op 1 juli 2010 toe kwam. Deze vriend keerde daarop terug en nam uw intern paspoort met zich mee. Uw verdere reis werd door kennissen van hem geregeld. Zij zorgden voor een nieuw reisdocument en een chauffeur. U vertrok op 4 juli 2010 en reisde via Tsjechië en Duitsland naar België. Op 6 juli 2010 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. U toonde daarbij uw rijbewijs en kopies van uw geboorteakte en intern paspoort.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk. U verklaarde dat u problemen kende met de Tsjetsjeense autoriteiten. Op 26 juni 2010 werd u aangehouden, toen u in Yandi (Tsjetsjenië) goederen loste. Ook de persoon, die u had ingehuurd om die goederen te vervoeren, werd meegenomen. U werd door de ROVD van Atchoi-Martan vastgehouden en kreeg daar te horen dat de persoon, voor wie u goederen vervoerde, een strijder was. U werd er ook zelf van beschuldigd strijder te zijn. Na de tussenkomst van en een betaling door de broer van uw buurman, die bij de FSB werkt, kon u vrij komen. Uit vrees fysiek geëlimineerd te zullen worden, besloot u uw land van herkomst te verlaten.

Echter, er dient te worden geoordeeld dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op ernstige schade, zoals vastgelegd in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

In de eerste plaats dient er te worden vastgesteld dat u onaannemelijk vaag blijft over een aantal essentiële elementen in uw asielrelaas. Zo verklaarde u dat u goederen vervoerde voor een kennis van M. (...), die op zijn beurt een kennis was van uw ondertussen overleden buurman. U weet echter niet hoe deze persoon, die aan de basis ligt van de door u aangehaalde problemen, heet. U verklaarde dat u zijn naam vergeten was. Dit is des te merkwaardig, gezien u voor deze persoon werkte én de ROVD u meldde dat die persoon een gezochte strijder was (CGVS p. 10). Daarnaast verklaarde u dat u vrij kwam na de tussenkomst van en een betaling door S. (...), de broer van uw buurman S. (...). Deze werkte bij de FSB. U bleek echter niet zeker van zijn officiële voornaam, ook al was hij de broer van uw buurman met wie u een goede band had. Verder wist u niet hoe deze S. (...) u op het spoor

gekomen was, noch hoeveel hij voor uw vrijlating betaald heeft (CGVS p. 12-13). U verklaarde dat dat een verboden onderwerp is bij jullie, maar dat is niet afdoende om te verklaren waarom u ook over andere elementen bijzonder vage verklaringen aflegt. Dit geldt immers ook voor uw verklaringen omtrent hetgeen u van deze FSB'er vernam in verband met uw arrestatie. Hij zei u dat de politie van u verklaringen wilde, dat u bij een bepaalde groepering behoorde, zodat de politie zichzelf zou kunnen indekken met betrekking tot de moord op verschillende onschuldige burgers (CGVS p.14). Meer nog, de politie zou deze moorden zelfs in uw schoenen hebben willen schuiven, terwijl de politie er zelf verantwoordelijk voor was. Ten eerste is het zeer merkwaardig dat u dit van S. (...) vernam, terwijl de politie tijdens uw vasthouding zelf geen melding maakte van dergelijke feiten. Verder wist u evenmin hoe S. (...) over de bedoeling van de politie had vernomen, noch vroeg u hem om verdere uitleg. U wist immers niet om hoeveel moorden het dan ging, waar deze precies hadden plaats gevonden, noch wanneer (CGVS p. 14). Dat u S. (...) hierover geen verdere uitleg had gevraagd – hetzij vlak na uw bevrijding, hetzij later – is onaannemelijk gezien uw verklaring dat u op basis daarvan besloot uw land te verlaten.

In het verlengde daarvan moet ook worden vastgesteld dat u geen enkel begin van bewijs heeft voorgelegd met betrekking tot uw asielrelaas. Zo legt u geen enkel document voor betreffende de vrachtwagen, waarmee u het goederentransport uitvoerde waardoor u in de problemen geraakt. U legt geen eigendomsbewijs voor, noch de volmacht waarmee u werd toegestaan om met deze vrachtwagen te rijden. U vermeldt nog een technisch paspoort, maar liet dit thuis achter (CGVS p. 5). Verder is het ook merkwaardig dat u niet zeker was van de nummerplaat van deze wagen. U gaf immers drie mogelijke combinaties op (CGVS p. 5). Uw rijbewijs bevat louter persoonlijke identiteitsgegevens en heeft dus geen betrekking op de vrachtwagen waarmee u goederen vervoerd zou hebben. Ook in verband met uw verklaringen dat u zwaar geslagen en met elektriciteit gemarteld zou zijn geweest tijdens uw vasthouding door de ROVD van Atchoi-Martan, legt u geen enkel begin van bewijs voor. U verklaarde daarover dat u geen tijd had gehad om naar de dokter of het ziekenhuis te gaan. Dit neemt echter niet weg dat u alsnog medische hulp of attesten had kunnen verzamelen na uw aankomst in België, om uw asielrelaas te ondersteunen (CGVS p. 15).

Verder bleek u ook slecht geïnformeerd over wat er zich na uw vertrek afspeelde, en dit ondanks het contact dat u onderhoudt met uw familie in Sernovodsk. U verklaarde dat een wijkagent naar u was komen vragen bij uw familie. U wist echter niet waarom deze wijkagent naar u op zoek was en veronderstelde dat dit enkel vanwege de door u aangehaalde problemen was. De wijkagent had hierover echter niets vermeld, noch hadden uw familieleden die vraag gesteld aan de wijkagent. U wist bovendien ook niet hoe vaak die wijkagent was langs gekomen en had dit ook niet nagevraagd bij uw familie (CGVS p. 3). Daarnaast is het ook opmerkelijk dat u geen contact heeft gehad met de broer van uw buurman, die bij de FSB werkt. Nochtans verklaarde u dat hij voor uw vrijlating had kunnen zorgen en dat het vanwege hem is, dat andere diensten van de autoriteiten, de woning van uw familie met rust laten (CGVS p. 3-4). Als enige verklaring waarom u zich niet verder bij hem had geïnformeerd in verband met de actuele stand van zaken betreffende uw problemen, gaf u aan dat hij jonger is dan u en dat het niet gebruikelijk is om contact te hebben met jongere mensen. Echter, gezien de belangrijke rol die deze persoon in uw asielrelaas speelt, is een dergelijke verklaring niet afdoende om aannemelijk te maken waarom u zich niet - rechtstreeks of onrechtstreeks – heeft geïnformeerd bij deze buurman omtrent de actualiteit van uw vrees voor de Tsjetsjeense autoriteiten.

Er dient verder ook zwaar te worden getild aan de vastgestelde afwezigheid van originele identiteitsdocumenten. U toonde immers enkel kopies van uw intern paspoort en uw geboortakte. U verklaarde dat u uw intern paspoort moest afgeven aan de persoon die u van uw zus in Nesterovska (Ingoesjetijë) naar Oekraïne had gebracht. U stelde zich daarbij geen vragen omdat het de vriend van uw schoonbroer betrof. U vroeg uw intern paspoort ook niet terug, omdat u van mening was dat u het toch niet meer nodig zou hebben. Uw rijbewijs wilde u daarentegen niet afgeven aan die persoon, omdat u – indien u werk zou vinden – uw rijbewijs nog nodig zou hebben (CGVS p. 5-6). Niet alleen blijft het onduidelijk waarom u precies uw paspoort moest afgeven; de vaststelling dat u meer belang hecht aan uw rijbewijs dan aan uw intern paspoort, is toch bijzonder zwaarwichtig. Dit des te meer, gezien het uw enige originele identiteitsdocument was, daar u verder enkel kopies van dit document voorlegt. Bovendien legt u slechts kopies voor van enkele bladzijden uit uw intern paspoort, waardoor bepaalde gegevens betreffende uw persoon mogelijks verborgen blijven. Ook van uw geboortakte legde u enkel een kopie voor, waarbij u verklaarde dat u bewust een kopie had meegenomen en het origineel thuis had achtergelaten (CGVS p. 6). Gezien het grote belang van originele identiteitsdocumenten, niet alleen in het kader van uw asielpprocedure maar ook om in uw eigen land uw identiteit aan te tonen, moet er dan ook zwaar worden getild aan uw verklaringen.

Gezien bovenstaande vaststellingen en gezien u geen andere problemen met de Russische autoriteiten aanhaalde in het kader van uw asielaanvraag (CGVS p.16, vragenlijst CGVS p. 2) dient er dan ook te worden geoordeeld dat er in uw hoofd geen gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald

in de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op ernstige schade, zoals vastgelegd in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde identiteitsdocumenten, met name de kopies van enkele bladzijden uit uw intern paspoort, de kopie van uw geboorteakte en uw rijbewijs, bevatten louter persoonlijke identiteitsgegevens. Gezien deze documenten geen verband houden met uw asielrelaas, kunnen zij bovenstaande conclusies niet beïnvloeden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van artikelen 48, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht. In een tweede middel roept verzoeker opnieuw de schending in van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht, en tevens van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

Gezien de samenhang van beide middelen oordeelt de Raad dat deze gezamenlijk dienen te worden onderzocht.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.2. Betreffende de motivering van verwerende partij dat verzoeker zelfs de naam niet kende van de persoon voor wie hij goederen vervoerde en door wie hij in de problemen kwam, zijnde een kennis van M. die op zijn beurt een kennis was van verzoekers ondertussen overleden buurman, stelt verzoeker dat hij er enkel op uit was met zijn vrachtwagen iets bij te verdienen en het in de regio beter is om niet te veel vragen te stellen omtrent bepaalde personen. De Raad merkt evenwel op dat verzoekers argument flagrant strijdig is aan zijn verklaringen bij het verhoor op het Commissariaat-generaal van 27 september 2010 (administratief dossier, stuk 3, p. 10) waar hij beweert dat deze kennis van M. zich wel degelijk heeft voorgesteld, doch verzoeker zijn naam is vergeten. *In casu* is derhalve helemaal geen sprake van het feit dat het beter is geen vragen te stellen over bepaalde personen.

In reactie op de motivering van verwerende partij dat verzoeker niet wist hoe S. hem op het spoor kwam, stelt verzoeker dat dit eenvoudig te verklaren is door het feit dat deze lid was van de inlichtingendienst en hij derhalve kennis kon nemen van aanhoudingen verricht door de politie. Betreffende het niet kunnen voorleggen van zijn intern Russisch paspoort benadrukt verzoeker dat smokkelaars het enorme risico dat zij lopen proberen te beperken door de originele identiteitsdocumenten tijdens de reis onder zich te houden. De Raad wijst er echter op dat dit twee overvloedige motieven betreffen zodat het eventueel gegrond bevinden van de kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoeker aldus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan.

Verzoekers argument betreffende het niet op de hoogte zijn van de moorden, en zeker niet van het aantal moorden, dat de politie hem zou proberen in de schoenen te schuiven dat het in zijn regio beter is over bepaalde personen en zaken geen vragen te stellen kan door de Raad in redelijkheid niet worden aanvaard. Immers is deze beweerde poging van de politie, die verzoeker niet vernam tijdens zijn verhoren door de politie doch enkel van S. die een lid was van de FSB, de meest directe oorzaak tot verzoekers uiterst ingrijpende beslissing om zijn land van herkomst te verlaten dat in redelijkheid niet kan worden aangenomen dat verzoeker niet bij S. informeerde teneinde de zwaarwichtigheid van zijn probleem in te schatten. Bovendien is het evenmin geloofwaardig dat S. verzoeker wel in kennis zou hebben gesteld van het gegeven dat de politie de door hen uitgevoerde moorden in verzoekers schoenen wilde schuiven doch de omstandigheden en de hoegrootheid van deze slachting teneinde aan verzoeker de ernst van het probleem duidelijk te maken niet zou hebben medegedeeld.

Verzoekers argument betreffende het zich niet verder informeren vanuit België dat dit voor hem toch niets bijkomends kon bijbrengen en dat hij zijn omgeving niet in gevaar wilde brengen kan evenmin door de Raad worden gevolgd. Immers kan van een asielzoeker redelijkerwijs worden verwacht dat hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om te informeren hoe zijn persoonlijke problemen evolueren teneinde een gedegen inschatting te kunnen maken van zijn actuele vrees voor vervolging in zijn land van herkomst. Het nalaten zich op een gedegen wijze te informeren over het verder verloop van de situatie, wat wijst op een desinteresse, doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas. Bovendien wijst de Raad erop dat de *post factum* verklaring van verzoeker zijn omgeving niet in gevaar te willen brengen eveneens flagrant in strijd is met verzoekers desbetreffende verklaring bij het gehoor op het Commissariaat-generaal dat hij met zijn buurman S., die lid is van de FSB, geen contact kan opnemen daar deze jonger is dan hij en een dergelijk contact ongebruikelijk zou zijn. Gezien het begaan zijn van S. met verzoekers toestand, zoals blijkt uit het voorgehouden asielrelaas, kan de beweerde ongebruikelijkheid van een dergelijk contact omwille van de jongere leeftijd van S. geen obstakel zijn voor het verkrijgen van desbetreffende informatie.

De talrijke door verwerende partij vastgestelde onwetendheden en vaagheden betreffende wezenlijke elementen van het door verzoeker voorgehouden asielrelaas, die door verzoeker om voormelde reden niet worden weerlegd – uitgezonderd de wijze waarop S. verzoeker in detentie kon detecteren – of ongemoeid worden gelaten – waaronder het betaalde bedrag voor de vrijlating en de nummerplaat van de vrachtwagen – waardoor deze als onbetwist en vaststaand worden beschouwd, verhinderen aan het door verzoeker voorgehouden relaas enig geloof te hechten en laten niet toe hem de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet toe te kennen.

2.2.3. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers asielrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer bepaald met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoeker vergenoegt zich te verwijzen naar de nog steeds moeilijke situatie in Tsjetsjenië, maar brengt geen concrete elementen aan dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Ook voor subsidiaire bescherming rust de bewijslast op verzoeker. De Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp tot wijziging van de vreemdelingenwet stelt het volgende: *“Indien subsidiaire bescherming wordt toegekend, moeten de verzoekers echter aantonen dat hun leven of hun persoon ernstig worden bedreigd omwille van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands conflict. Ook wanneer de gronden voor deze vrees niet specifiek zijn voor het individu, moet iedere verzoeker aantonen dat hij geconfronteerd wordt met een situatie waarin de vrees voor zijn persoon of zijn leven aantoonbaar is”* (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15

december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, *Parl. St. Kamer*, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 86-87). Zelfs zonder noodzaak van het bewijs van een "individuele" dreiging volstaat het niet louter naar een algemene toestand te verwijzen en dient verzoeker enig verband met zijn concrete toestand aan te tonen (RvS 24 november 2006, nr. 165.109).

De Raad stelt vast dat verzoeker met de loutere verwijzing naar de algemene moeilijke en soms gevaarlijke situatie in Tsjetsjenië – wat door de verwerende partij in de bestreden beslissing trouwens niet wordt ontkend – niet aantoont dat er in Tsjetsjenië een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet en dat er diensgevolge een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon kan worden aangenomen. Dit klemmt des te meer nu uit de gegevens van het administratief dossier, meer bepaald de "*Subject Related Briefing*" betreffende de "*Russische Federatie/Tsjetsjenië - Veiligheidssituatie in Tsjetsjenië*" van 15 maart 2010 (administratief dossier, stuk 15) blijkt dat Tsjetsjenië niet vrij is van problemen, maar dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. Er is sprake van een aanzienlijke afname van militaire activiteiten, zowel wat de intensiteit als de omvang ervan betreft en van een algemene verbetering van de veiligheidstoestand. De aanhoudende gevechten beperken zich hoofdzakelijk tot het schaars bevolkte berggebied in het zuiden van Tsjetsjenië en kan niet meer willekeurig genoemd worden. De nog plaatsvindende activiteiten leiden niet tot een verdrijving van de burgerbevolking. Tevens wordt de gewone burgerbevolking in het algemeen niet gevisieerd bij aanslagen door rebellenstrijders. De rebellenacties beperken zich nu meer tot beschietingen en hinderlagen, gerichte aanslagen tegen leden van de ordediensten en overheidsfunctionarissen en brandstichting in overheidsgebouwen en huizen van overheidsmedewerkers. Indien er burgerslachtoffers en/of gewonden vallen, dan is dit veelal toevallig bij een gewapend treffen tussen de rebellen en ordediensten. Bijgevolg is de situatie er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een "reëel" risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art. 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. De motivering van verwerende partij dat er in de huidige situatie in Tsjetsjenië voor gewone burgers niet langer kan gewag gemaakt worden van een "reëel" risico ingevolge het binnenlands conflict wordt door verzoeker door de loutere verwijzing naar de er nog steeds aanwezige moeilijke en soms gevaarlijke situatie niet weerlegd.

In hoofde van verzoeker kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.4. Met betrekking tot het zorgvuldigheidsbeginsel benadrukt de Raad dat dit beginsel van behoorlijk bestuur de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken uit het administratief dossier, waaronder de door verzoeker neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stuk 15). Verzoeker kreeg tijdens zijn verhoor op 27 september 2010 de mogelijkheid om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten en aanvullende of eventueel nieuwe stukken neer te leggen. Hij werd bijgestaan door zijn advocaat en verhoord met de hulp van een Russische tolk. Verzoeker kreeg eveneens de kans om in zijn vragenlijst, die op 12 juli 2010 werd ingevuld, belangrijke feiten en toelichtingen te geven. De commissaris-generaal heeft de asielvragen van verzoeker op individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante en feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is bijgevolg niet geschonden.

2.2.5. Wat betreft de door verzoeker aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel, merkt de Raad op dat dit beginsel enkel dan is geschonden, wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden weerhouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd en verzoeker deze wanverhouding evenmin aantoont.

2.2.6. Beide middelen zijn ongegrond. De Raad is van oordeel dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven – uitgezonderd de overtollig bevonden motieven – die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor

vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT